

Domslut

Artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtrepenader, varor och tjänster ska tolkas så att

- denna bestämmelse, i avsaknad av en uttrycklig bestämmelse eller ett särskilt angivet villkor i anbudsfordran eller i det förfrågningsunderlag som reglerar upphandlingsvillkoren, innebär att anknutna anbudsgivare som lämnar separata anbud i ett och samma förfarande, inte är skyldiga att på eget initiativ upplysa den upphandlande myndigheten om denna anknytning, och att
- den upphandlande myndigheten, om den förfogar över upplysningar som medför att det kan ifrågasättas huruvida vissa anbudsgivares anbud är oberoende och självständiga, är skyldig att kontrollera, i förekommande fall genom att begära kompletterande upplysningar från anbudsgivarna, om deras anbud faktiskt är oberoende och självständiga. Om det visar sig att dessa erbjudanden inte är oberoende och självständiga, utgör artikel 2 i direktiv 2004/18 hinder mot att tilldela en anbudsgivare som har lämnat ett sådant anbud kontraktet.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Dávid Vámos mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-566/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 282 – 292 — Särskild ordning för små företag — System för skattebefrielse — Skyldighet att under referenskalenderåret välja att den särskilda ordningen ska tillämpas)

(2018/C 240/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dávid Vámos

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

Unionsrätten ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som utesluter tillämpning av en särskild beskattningsordning för mervärdesskatt med skattebefrielse för små företag – som antagits i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 2 i kapitel 1 i avdelning XII i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt – för en beskattningsbar person som uppfyller samtliga materiella villkor, men som inte har utnyttjat möjligheten att välja tillämpning av denna ordning samtidigt som vederbörande anmälde inledandet av sin ekonomiska verksamhet till skattemyndigheten.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.